

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

FIFA RSTP 2027: Jak rozsudek SDEU ve věci Diarra mění fotbalový přestupový systém?

Mezinárodní federace fotbalových asociací (FIFA) oznámila 10. června 2026 schválení nového regulačního rámce globálního přestupového systému ve fotbale označovaného jako Transfer System 2027. Jeho součástí je nové znění FIFA Regulations on the Status and Transfer of Players, tedy pravidel známých pod zkratkou RSTP, jakož i související změny dalších pravidel FIFA. Hlavní změny mají být účinné od 1. ledna 2027.

RSTP představují **základní regulační předpis mezinárodního fotbalového trhu**. Upravují zejména status hráčů, jejich registraci, mezinárodní přestupy, vydávání mezinárodního transferového certifikátu, smluvní stabilitu, tréninkové kompenzace, mechanismus solidarity a také pravidla týkající se nezletilých hráčů, ženského fotbalu nebo trenérů. RSTP vydává FIFA a prostřednictvím národních fotbalových asociací se aplikují na kluby, hráče a další subjekty působící v organizovaném fotbale.

Přijatá reforma je významná zejména proto, že **reaguje na rozsudek Soudního dvora Evropské unie (SDEU) ve věci Lassana Diarra vs. FIFA**. Ten zpochybnil některé základní prvky dosavadního systému FIFA týkající se následků předčasného ukončení hráčské smlouvy.

Nové znění pravidel RSTP je však vhodné chápat nejen jako reakci na „právní dilemma“ vyvolané rozhodnutím v případě Diarra, ale jako širší aktualizaci přestupové regulace ve fotbalovém prostředí. FIFA se neomezuje pouze na úpravu několika dílčích pravidel; v novém znění RSTP 2027 propojuje věcnou reformu článků 17, 18, 21bis a 22 s konceptem sociálního dialogu, který má dát hráčům, klubům a ligám formálnější roli při tvorbě budoucích pracovněprávních a přestupových pravidel.

Případ Diarra a dosavadní systém RSTP

Dosavadní RSTP byly postaveny na silném pojetí smluvní stability. Hráčská smlouva měla zpravidla skončit uplynutím sjednané doby nebo dohodou stran. Pokud hráč smlouvu ukončil bez just cause (oprávněného důvodu), mohl být podle článku 17 RSTP povinen zaplatit klubu kompenzaci. Současně mohl hráčův nový klub nést společnou a nerozdílnou odpovědnost a čelit sportovním sankcím.

Právě tato kombinace pravidel stála v centru sporu francouzského fotbalisty Lassany Diarry. V srpnu 2013 podepsal s Lokomotivem Moskva čtyřletou smlouvu. O rok později však klub smlouvu jednostranně ukončil s odůvodněním, že Diarra porušoval své smluvní povinnosti, zejména povinnost účastnit se tréninků. Lokomotiv se následně obrátil na orgán FIFA pro řešení sporů (FIFA Dispute Resolution Chamber) a požadoval po hráči kompenzaci ve výši 20 milionů EUR. Diarra naopak tvrdil, že mu klub nevyplácel sjednanou odměnu v plné výši, a v rámci řízení podal protižalobu.

V průběhu řízení obdržel Diarra nabídku od belgického klubu Sporting du Pays de Charleroi. Nabídka však byla podmíněna tím, že bude hráč řádně registrován a oprávněn nastupovat a že klub nebude odpovídat za případnou kompenzaci vůči Lokomotivu. FIFA DRC následně přisoudila odpovědnost za předčasné ukončení smluvního vztahu Diarrově, zamítla jeho protižalobu a uložila mu zaplatit Lokomotivu kompenzaci ve výši 10,5 milionu eur. Diarra rozhodnutí napadl u Court of

Arbitration for Sport (CAS), který jej však v květnu 2016 potvrdil.

Jeho angažování v Charleroi komplikovala pravidla FIFA, podle nichž mohl nový klub nést společnou a nerozdílnou odpovědnost za zaplacení kompenzace a čelit sportovním sankcím. Přestup navíc podléhal vydání mezinárodního transferového certifikátu (ITC), jehož vydání mohlo být v případě sporu o ukončení smlouvy pozdrženo. V důsledku těchto rizik se Diarrovi po dobu téměř jednoho roku nepodařilo získat nové angažmá, v jehož rámci by mohl být řádně registrován a nastupovat v profesionálních soutěžích.

Ještě před rozhodnutím CAS proto v prosinci 2015 podal proti FIFA a Belgické fotbalové asociaci u soudu v Charleroi žalobu na náhradu škody ve výši 6 milionů eur. Tvrdil, že uplatnění pravidel FIFA znemožnilo jeho přestup. Soud prvního stupně mu dal za pravdu a odvolací soud se následně obrátil na SDEU s předběžnou otázkou, zda jsou pravidla týkající se odpovědnosti nového klubu, sportovních sankcí a vydávání ITC slučitelná s volným pohybem pracovníků podle článku 45 SFEU a pravidly hospodářské soutěže podle článku 101 SFEU.

SDEU v rozsudku ze dne 4. října 2024 ve věci C-650/22 konstatoval, že dotčená pravidla omezují volný pohyb pracovníků podle článku 45 SFEU a představují rozhodnutí sdružení podniků zakázané článkem 101 odst. 1 SFEU, ledaže by bylo prokázáno splnění podmínek pro výjimku podle článku 101 odst. 3 SFEU.

SDEU uznal, že zajištění řádného a regulérního průběhu klubových soutěží představuje legitimní cíl a že určitá stabilita hráčských kádřů a kontinuita smluv mohou k dosažení tohoto cíle přispívat. **Problematická však byla intenzita a konstrukce posuzovaného omezení.** Souhrn kompenzačních pravidel, odpovědnosti nového klubu, sportovních sankcí a nejistoty kolem mezinárodního transferového certifikátu (ITC) mohl podle SDEU nepřiměřeně odrazovat hráče od výkonu práva na volný pohyb a kluby od angažování těchto hráčů.

Rozhodnutí SDEU neznamenal konec přestupového systému ani možnost hráčů nebo klubů bez následků jednostranně ukončovat platné smlouvy. **Znamenalo však, že FIFA musí své mechanismy nastavit tak, aby byly transparentní, objektivní, nediskriminační a přiměřené.**

V tomto ohledu rozsudek navazuje na širší judikaturu SDEU týkající se sportovního prostředí. Již ve věci Bosman odmítl SDEU pravidla omezující přestup hráče po skončení smlouvy. Ve věci Meca-Medina zdůraznil, že sportovní pravidla nejsou automaticky vyňata z působnosti práva EU. V novějších věcech týkajících se projektu Superligy nebo v případě Royal Antwerp pak SDEU znovu připomněl, že pravidla sportovních asociací vybavených regulačními a sankčními pravomocí musí obstát z hlediska unijního práva.

V návaznosti na případ Lassany Diarry byla iniciována také kolektivní žaloba vedená nizozemskou nadací Justice for Players, která se týká dalších profesionálních fotbalistů působících v EU a Spojeném království.

Reakce FIFA a přechodné řešení

FIFA na rozsudek v případě Diarra reagovala rychle. V říjnu 2024 avizovala zahájení globálního dialogu k článku 17 RSTP. Sama identifikovala tři klíčové oblasti dotčené rozhodnutím SDEU: výpočet kompenzace za porušení smlouvy, společnou a nerozdílnou odpovědnost nového klubu a možnost původního klubu bránit vydání ITC.

V prosinci 2024 následně přijala přechodný regulační rámec. Ten se týkal kompenzace za porušení smlouvy, odpovědnosti nového klubu, navádění k porušení smlouvy, ITC procedury a řízení

před Football Tribunal. Účelem bylo zabránit regulatorní nejistotě před přijetím dlouhodobější komplexní reformy. Tento přechodný rámec se uplatní do nabytí účinnosti nové úpravy a od 1. ledna 2027 jej má nahradit nové znění RSTP 2027.

Vedle FIFA se do jednání o novém znění pravidel RSTP zapojily i další fotbalové subjekty, zejména FIFPRO jako zástupce hráčů, klubové a ligové organizace, UEFA a další fotbalové konfederace. Právě tento širší sociální dialog je jedním z nejdůležitějších znaků nové reformy.

RSTP 2027 a hlavní změny

Nová pravidla RSTP 2027 ponechávají smluvní stabilitu jako základní princip. Nezakládají tedy volný režim jednostranných odchodů hráčů. Smlouvy se mají nadále dodržovat a jejich porušení může mít finanční i sportovní následky. Zásadní změna spočívá v tom, že tyto následky mají být více individualizované a přiměřené.

Nejvýznamnější změnou je přepracování článku 17 RSTP. Nová úprava rozlišuje mezi smluvně sjednanou kompenzací a kompenzací určenou Football Tribunal. Strany si mohou předem sjednat částku splatnou při porušení smlouvy, Football Tribunal ji však může snížit, pokud je nepřiměřeně vysoká, nebo k takovému ujednání nepřihlídnout, pokud je zjevně nespravedlivé.

Pokud smlouva kompenzací neupravuje, má poškozená strana nárok na plnou náhradu škody posuzovanou podle individuálních okolností případu. U hráče může jít zejména o zbytkovou hodnotu porušené smlouvy a další způsobenou újmu. U klubu může jít o hodnotu služeb hráče, „ztracenou“ přestupovou částku nebo náklady na náhradu hráče.

Významná je také změna odpovědnosti nového klubu. Ten již nemá nést odpovědnost automaticky jen proto, že hráče angažoval. Společná a nerozdílná odpovědnost má přicházet v úvahu tehdy, pokud se prokáže, že nový klub hráče k porušení smlouvy navedl. Současně však platí vyvratitelná domněnka navádění, pokud hráč uzavře novou smlouvu do 45 dnů poté, co porušil původní smlouvu.

Důležitá je také úprava ITC procesu. **RSTP 2027 se snaží oddělit administrativní registraci hráče od merita smluvního sporu.** Jinými slovy, spor o kompenzací nebo odpovědnost nemá automaticky blokovat možnost hráče nastupovat za nový klub. Tato změna přímo reaguje na jeden z hlavních problémů, na který upozornil SDEU.

S tím souvisí také pravomoc jednotlivých rozhodovacích orgánů. U sporů s mezinárodním prvkem může mít podle RSTP pravomoc FIFA Football Tribunal, zejména pokud spor souvisí se smluvní stabilitou, ITC, kompenzací nebo sportovními sankcemi. Nová úprava však připouští, aby byly některé pracovněprávní spory s mezinárodním prvkem předloženy národní komoře pro řešení sporů (NDRC) nebo obdobnému vnitrostátnímu orgánu, který byl oficiálně uznán FIFA. Příslušnost takového orgánu musí být sjednána výlučně a písemně přímo ve smlouvě nebo vyplývat z kolektivní smlouvy použitelné na její strany.

Nová pravidla dále zavádějí pro určité **nižší příjmové skupiny hráčů právo podílet se na přestupové částce.** Podle článku 21bis má hráč s roční fixní odměnou nižší než 150 000 EUR nebo jejím ekvivalentem při trvalém mezinárodním přestupu obdržet 5 % z pevné přestupové částky skutečně přijaté uvolňujícím klubem. Toto pravidlo může být významné zejména pro hráče, kteří nemají při vyjednávání smluv srovnatelnou pozici jako největší fotbalové hvězdy.

Reforma se dotýká také mladých hráčů a akademií. Nicméně snad největší systémovou změnou je vytvoření **Global Social Dialogue Platform** a uzavření memoranda mezi FIFA a FIFPRO. FIFPRO

má být uznána jako globální zástupce hráčů, zatímco kluby a ligy mají být zastoupeny prostřednictvím příslušných organizací. **Budoucí změny RSTP mají být ve větší míře výsledkem konsensu zainteresovaných subjektů, nikoli pouze jednostranným rozhodnutím FIFA.**

Tento posun je důležitý i z hlediska legitimacy pravidel. Jednou z primárních slabin sportovní regulace při soudním přezkumu bývá totiž skutečnost, že pravidla jsou jednostranně přijímána sportovní asociací. Pokud se budoucí změny pravidel budou přijímat v rámci strukturovaného sociálního dialogu za účasti uznaných zástupců hráčů, klubů a lig, může FIFA argumentovat, že nejde jen o jednostranný normativní příkaz, ale o výsledek vyjednaného kompromisu. To samo o sobě neznamena, že taková pravidla budou automaticky v souladu s právem EU nebo národním právem. Může to však posílit jejich legitimitu a procesní odolnost.

Závěr

RSTP 2027 představují významnou reformu globálního přestupového systému. FIFA se po rozsudku ve věci Diarra pokusila systém právně přestavět tak, aby zachovala jeho funkčnost. Smluvní stabilita zůstává zachována, avšak nástroje její ochrany mají být přiměřenější a transparentnější.

Podstatný je posun od jednostranné regulace FIFA k modelu sociálního dialogu, v němž mají hráči, kluby a ligy formálně silnější postavení při tvorbě pravidel, kterými je fotbalový trh regulován.

Zda tato reforma obstojí, ukáže až její aplikace v praxi. Předmětem budoucích sporů mohou být zejména výše kompenzace, prokazování škody, odpovědnost nového klubu a výklad domněnky „navádění“. Rozsudek ve věci Diarra tak pravděpodobně není tečkou za debatou o přestupovém systému, ale začátkem její nové fáze.

JUDr. Jan Štúr
Advokát

AegisLaw

[Aegis Law, advokátní kancelář, s.r.o.](#)

Jungmannova 26/15
110 00 Praha 1

Tel: +420 777 577 562
Email: office@aegislaw.cz

Další články:

- [Povaha sjezdů](#)
- [Zaplatit za logo nestačí. Jaká práva skutečně získáváte?](#)
- [Výslech advokáta účastníka řízení coby důkazní prostředek](#)
- [Rozhodnutí Nejvyššího soudu ke změně klíče pro stanovení příspěvků na správu domu a pozemku, k samotnému stanovení příspěvků a k rozúčtování nákladů na služby](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 41.: Záruka za jakost v kupní smlouvě](#)
- [Dvacet let vlastní cestou. Arthur Braun o svobodě, číslech a lidském elementu advokacie](#)
- [Komu náleží vlastnické právo k náhradní veřejné komunikaci postavené investorem?](#)
- [AML rizika u luxusních nákupů](#)
- [Recentní judikatura Nejvyššího soudu k důvodům neplatnosti usnesení valné hromady](#)
- [Tlačítko pro odstoupení od smlouvy jako nový standard spotřebitelského online rozhraní](#)
- [Formální a materiální stránka přestupku; case study](#)